

0083 ΟΙ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΜΕ ΠΟΛΛΑΠΛΕΣ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΗΠΑΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΚΑΡΚΙΝΟ ΤΟΥ ΠΑΧΕΟΣ ΕΝΤΕΡΟΥ ΩΦΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΩΝ ΔΕΥΤΕΡΟΠΑΘΩΝ ΕΝΤΟΠΙΣΕΩΝ ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΧΡΟΝΟ (LIVER FIRST APPROACH) – ΠΡΟΔΡΟΜΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Καρδάσης Δ.¹, Ντίνας Α.¹, Κωφοκώτσιος Α.², Παπαζήσης Κ.³, Καρανικιώτης Χ.⁴, Κωνσταντινόπουλος Ι.⁵, Μηλιαράς Δ.⁶, Κελέκας Α.⁷, Βροχίδης Δ.¹

¹Κέντρο Χειρουργικής Ήπατος–Παγκρέατος–Χοληφόρων, Euromedica Γενική Κλινική Θεσσαλονίκης

²Τμήμα Παρεμβατικής Γαστρεντερολογίας, Euromedica Γενική Κλινική Θεσσαλονίκης

³Τμήμα Ογκολογίας-Χημειοθεραπείας, Euromedica Γενική Κλινική Θεσσαλονίκης

⁴Τμήμα Ογκολογίας-Χημειοθεραπείας, Euromedica «Κυανούς Σταυρός» Θεσσαλονίκης

⁵Τμήμα Αναισθησιολογίας – Μονάδα Αυξημένης Φροντίδας, Euromedica Γενική Κλινική Θεσσαλονίκης

⁶Τμήμα Ιστικής Παθολογικής Ανατομίας, Euromedica Γενική Κλινική Θεσσαλονίκης

⁷Τμήμα Απεικονιστικής και Παρεμβατικής Ακτινολογίας, Euromedica Γενική Κλινική Θεσσαλονίκης

Σκοπός: Η εργασία πραγματοποιήθηκε για να αξιολογηθεί η κατά προτεραιότητα («αντίστροφη») αντιμετώπιση των σύγχρονων πολλαπλών ηπατικών μεταστάσεων σε ασθενείς με αδενοκαρκίνωμα του παχέος εντέρου (πλην του ορθού).

Μέθοδοι: Πρόκειται για αναδρομική μελέτη προοπτικά καταγεγραμμένων στοιχείων. Οι ασθενείς (κατάσταση ικανότητας με τιμή 0 κατά ECOG) που εντάχθηκαν στο πρωτόκολλο έπασχαν από καρκίνο του παχέος εντέρου και σύγχρονες, πολλαπλές ηπατικές μεταστάσεις (τύπου II ή III), χωρίς να υπάρχει ένδειξη εξωηπατικής νόσου. Η ίαση του ασθενούς αποτελούσε το θεραπευτικό στόχο. Οι ασθενείς υποβλήθηκαν σε προεγχειρητική σταδιοποίηση της νόσου (συμπεριλαμβανομένης PET-CT). Σε περίπτωση επικείμενης εντερικής απόφραξης τοποθετούνταν ενδοσκοπικά ενδοαυλική πρόθεση. Ακολούθησε νεο-επικουρική χημειοθεραπεία και εφόσον προέκυπτε θετική ανταπόκριση σ' αυτήν, οι ασθενείς υποβάλλονταν αρχικά σε μία ή δύο ηπατεκτομές και τελικά σε κολεκτομή. Ενδιάμεσα διενεργούνταν επανασταδιοποιήσεις της νόσου και χημειοθεραπευτικά σχήματα. Οι διαδοχικές χειρουργικές επεμβάσεις πραγματοποιούνταν μόνο εάν δε διαπιστωνόταν υποτροπή της νόσου.

Αποτελέσματα: Μελετήθηκαν τα στοιχεία 10 διαδοχικών ασθενών (7 άνδρες) με μέσο όρο ηλικίας 64,8 έτη. Η διάρκεια παρακολούθησης ήταν 9,5 (6 – 18) μήνες. Σε πέντε ασθενείς τοποθετήθηκε ενδοαυλική πρόθεση. Σε τέσσερις ασθενείς ολοκληρώθηκαν οι προγραμματισμένες χειρουργικές επεμβάσεις. Ο χρόνος διάμεσης συνολικής επιβίωσης των ασθενών αυτών ήταν 15,6 (95% CI 13,5 – 17,6) μήνες, ενώ ο χρόνος διάμεσης επιβίωσης ελεύθερης νόσου μετά το πέρας του πρωτοκόλλου ήταν 5,3 (95% CI 0,7 – 9,8) μήνες. Στους ασθενείς που δεν ολοκληρώθηκαν οι προγραμματισμένες χειρουργικές επεμβάσεις λόγω υποτροπής της νόσου, ο χρόνος διάμεσης συνολικής επιβίωσης ήταν 9,6 (95% CI 7,0 – 11,9) μήνες. Δε χρειάστηκε να διενεργηθεί παρηγορική κολεκτομή.

Συμπεράσματα: Η «αντίστροφη» θεραπευτική προσέγγιση σε περιπτώσεις εκτεταμένης ηπατικής μεταστατικής νόσου σε ασθενείς με καρκίνο του παχέος εντέρου είναι εφαρμόσιμη στα πλαίσια πρωτοκόλλου. Εξασφαλίζει τη λήψη χημειοθεραπείας απ' όλους τους ασθενείς και συμβάλλει στην αποφυγή περιττών χειρουργικών επεμβάσεων. Συμπεράσματα για πιθανή επιμήκυνση του χρόνου επιβίωσης θα εξαχθούν με τη συνέχιση της παρακολούθησης των ασθενών.